

Staten ofte paa en saadan Maade, at de Mennesker, som gennem deres Forbrug fylder Statskassen, ikke ved, hvorfor de gør det. Vi foretrækker derfor de direkte Skatter, thi Befolkningen har godt af at vide, hvor meget den betaler i Skat, og hvortil Skatten anvendes. Det vilde være et stort Gode, om der ikke var noget, der hed indirekte Skatter, men alt var direkte Skat; jeg er vis paa, at saa vilde mange ufornødne Udgifter, som nu afholdes, ikke blive vedtaget.

I Tilslutning til disse Udtalelser vil jeg gerne sige, at jeg godt kan billige, at disse Lovforslag om direkte Skatter gennemføres uden Hensyn til, om vi staar overfor en snarlig Fredsslutning eller ej; for det maa dog være indlysende, at selv om vi lever i et Øjeblik, hvor alle haaber — og inderligt ønsker, at Haabet maa gaa i Opfyldelse —, at der nu maa komme Fred, saa er dog ikke alt klappet og klart, fordi der kommer Fred. Det ærede Medlem, der sidst talte, var adskillige Gange inde paa, at han nok kunde gaa med til disse Skatter under den Forudsætning, at Krigen blev fortsat, men hvis Freden derimod snart indtraadte, var hans Syn et andet; saaledes forstod jeg ham i hvert Fald. Derimod mener jeg, at selv om vi faar Fred, og snart faar Fred, er vi ikke derfor saaledes situerede, at Statskassen kan undvære betydelige Indtægter til at imødegaa de Krav, som paa Grund af Forholdenes Udvikling, og uden at den danske Arbejderstand er Skyld deri, maa stilles til det danske Samfund, ikke alene fra Byarbejdernes Side, men ogsaa ude fra Landet.

Jeg skal dernæst omtale nogle enkelte af de foreliggende Lovforslag nærmere. Hvad Tobaksskatten angaar, er jeg meget imod, at man nu foreslaar at forhøje Skatten ganske betydeligt. For det første sletter man den Bestemmelse, at alle Cigarer under 90 Kr. pro mille er fritagne for Stempelskat, saaledes at alle Cigarer og Cigarillos uden Undtagelse herefter kommer ind under Beskatningen; desuden forhøjes Skatten for adskillige Cigarers Vedkommende indtil 50 pCt. Dernæst beskatter man ogsaa Røgtobakken. Det er ganske vist kun den Tobak, der koster over 10 Kr. pr. kg, men i Praksis tror jeg ikke, der vil blive ret megen Tobak, som kommer under den Pris. Og hvilke Befolkningslag er det, man her beskatter? Kniber det for Menneskene, kan man jo leve af Brød alene og lidt Vand til, det har jo desværre adskillige maattet gøre i

andre Lande og har tilmed maattet være glade, hvis de har kunnet faa tilstrækkeligt Brød, men det er jo ikke Formaålet med Livet at leve paa den Maade. Og nu er det for mange Mennesker blevet en Nydelse og en Vane at faa sig en Pipe Tobak eller at ryge en Cigar. Hvem er det da, der ryger Tobak her i Landet? Ja, det er Landarbejdere, Husmænd, Haandværkere og Arbejdsmænd, det er dem, der er de største Forbrugere af Røgtobak. Og nu siger man fra mange Sider, at det er alt for store Byrder, man lægger paa dem med de store Indtægter og Formuer, men man tænker ikke paa, at i det Øjeblik, man lægger en saadan Byrde som denne Tobaksskat paa den almindelige Befolkning, saa afskærer man en hel Del Mennesker fra den lille Smule Livsnydelse, som nu er af Betydning for dem. Denne Bestemmelse i Loven omfatter ogsaa Erstatninger for Tobak, og jeg kan godt forstaa, at man har ment dette rigtigst af Hensyn til Forfalskninger og af Hensyn til, at Befolkningen alligevel vil komme til at betale som for almindelig Tobak og Cigarer, hvis man ikke tog disse Erstatninger med ind under Beskatningen. Jeg siger, jeg kan godt forstaa det, men det er alligevel lige haardt nok at tænke sig, at man nu skal betale en saa enorm Pris for en Cigar, som Tilfældet vil blive efter det foreliggende Forslag, selv om denne ikke indeholder noget synderligt Tobak, men derimod Kartoffelblade, Rabarberblade, Kirsebærblade og maaske lidt Humle, som særlig er i Kurs, men som man ikke kan faa til den Pris i Øjeblikket som de andre Ting. Det er lige haardt nok, og det er derfor med stor Betænkelighed, jeg ser, at Finansministeren i og for sig har en Bagtanke med dette Forslag, idet der foreslaas, at den konstituerede Inspektørstilling for Tobaksbeskatningen skal gøres fast. Det har jeg i og for sig ikke noget imod, for det er jo en Stilling under Toldvæsenet, og hvis denne Skat ophæves, hvad vi haaber, og hvad vi ønsker, kunde vedkommende jo senere forflyttes og beholde sin Anciennitet. Men det er motiveret med, at man kan vente, at under en eller anden Form vil en Afgift som denne vedvare. Altsaa, Finansministeren gaar ud fra, at vi ikke slipper for Tobaksbeskatningen. Desværre kan det jo være, han har Ret, men ud fra mit Synspunkt kan jeg ikke gaa med til den Betragtning og heller ikke gaa med til med denne Motivering at gøre Inspektørstillingen til en fast Stilling.